

Boyoma

Driemaandelijks Nieuwsblad van
Kisangani vzw

België-Belgique
P.B.-P.P.
3720 Kortesseem
BC1813

oktober-november-december 2007
Afgiftekantoor : 3720 Kortesseem
P209455

Kisangani vzw, Bronstraat 31, 3722 Kortesseem

<http://www.kisangani.be/>

Nr 22

COLOFON

Boyoma
driemaandelijks nieuwsblad
nr 22 jaargang 6 - 2007
oktober-november-december 2007

Verantwoordelijke uitgever:
Hugo Gevaerts
Bronstraat 31, 3722 Kortesseem

Kisangani vzw
Rurale Ontwikkeling in D.R.Kongo

Zetel en Kantoor:
Bronstraat 31, 3722 Kortesseem
tel. 011 37 65 80
fax 011 37 71 97
e-mail info@kisangani.be
bank 235-0352426-37

Web: <http://www.kisangani.be/>

Foto's: Greet Boets, Hugo Gevaerts,
Manja Scheuermann, Lut Van Laeken

Dit kwartaalblad wordt verzonden aan
geïnteresseerden. Indien u dit blad niet
meer wenst te ontvangen, gelieve het
ons dan te laten weten.

Wie BOYOMA elektronisch wenst te
ontvangen, kan dit melden aan:

info@kisangani.be
Vermeld of u ook de gedrukte versie
wenst.

Boyoma wordt digitaal gedrukt bij
DIGIKING, Hasselt
www.digiking.be

Contact Provincie Antwerpen
Alain Vandelannoote
Caronstraat 102, 2660 Hoboken
tel. 03 830 51 41
e-mail antwerpen@kisangani.be

Contact Brabant
Wouter en Rina Gevaerts-Robben
Bloemstraat 47, 3211 Binkom
tel. 016 63 25 58
e-mail brabant@kisangani.be

Contact Limburg
Hugo en Manja Gevaerts
Bronstraat 31, 3722 Kortesseem
tel. 011 37 65 80
e-mail limburg@kisangani.be

Contact Oost-Vlaanderen
Rik en Lut De Raedt-Van Laeken
Ten Ede 82, 9620 Erwetegem
tel. 09 360 82 47
e-mail oost-vlaanderen@kisangani.be

Contact West-Vlaanderen
Magda Nollet-Vermander
D.Mergaertstraat 11, 8800 Roeselare
tel. 051 25 19 01
e-mail west-vlaanderen@kisangani.be

Contacten: Kisangani
Dieudonné Upoki
e-mail ddupoki2@yahoo.fr

Pionus Katuala
e-mail pionuskatuala@gmail.com

Contact: Kinshasa
René Ngongo
e-mail renengongo2002@yahoo.fr

*Onze vrienden in Kisangani en wijzelf,
we wensen u een schitterend 2008!*

**U krijgt een fiscaal attest voor
GIFTEN VANAF € 30,00.**

Inderdaad we kregen een nieuwe erkenning voor de periode 2007-2012.
Voor giften gedaan in 2007 ontvangt u dus een fiscaal attest in de loop
van februari 2008. U kunt daarvoor storten op de rekening van

Kisangani vzw
Bronstraat 31
3722 Kortesseem
rekening nr 235-0352426-37

Reisverslag Kisangani 2007

Van 18 augustus tot 9 september was ik voor de derde keer in Kisangani. Automatisch ga je dan vergelijken met de vorige reizen, de reis zelf, de projecten, de mensen, de stad.

De vorige reizen waren samen met Manja en Hugo; zij namen de leiding, de beslissingen, de verantwoordelijkheid. Ik was de toerist, ik liep mee, luisterde en genoot.

2007 is voor onze voorzitter (prof Hugo – één van de vele namen die Hugo in Kisangani heeft) het eerste jaar sinds 1994 dat hij niet naar ‘zijn’ Kisangani gaat. Daarom ging ik (samen met Lut en Rik, twee leden van de vzw Kisangani) een beetje in opdracht van de vzw (maar wees gerust, niet op kosten van de vzw). Hugo had me een hele reeks aandachtspunten opgegeven, ik moest dus observeren en rapporteren. Ook Manja had me een aantal taken opgedragen.

Het werd dus een beetje een ‘werkreis’.

De proefvelden voor de **groente-teelt** en de boomkwekerij op de Faculté des Sciences van de universiteit van Kisangani (UNIKIS) zijn uitgebreid en beter gestructureerd. Er zijn mooie kweekbedden aangelegd. Er wordt veel aandacht besteed aan compostering. (Rik was erg geïnteresseerd en heeft het systeem verbeterd). Verschillende soorten fruitboompjes zijn door de goede bemesting reeds na 3 jaren vrij productief. Er worden steeds

nieuwe gewassen uitgeteerd en variëteiten worden uitgewisseld met andere landstreken. Ook wordt gekozen voor authentieke gewassen, omdat de mensen deze groenten en fruit nog kennen van vroeger (toen ze nog in het wild groeiden). De medewerkers van de Faculté des Sciences zijn ervan overtuigd dat de bevolking sneller geneigd is deze gewassen zelf te telen.

Op de faculteit worden opendeurdagen gehouden. De bezoekers krijgen toelichting over de werkwijze en iedere bezoeker krijgt plantjes of zaden, om thuis het voorbeeld dat ze gezien hebben na te volgen.

De 62 verschillende soorten **bananen** op de faculteit zijn indrukwekkend. Er wordt samengewerkt met Belgische en Franse universiteiten om steeds betere soorten te bekomen. De vraag-

naar in vitro gekweekte scheuten komt uit vele delen van Congo en uit de buurlanden.

De verantwoordelijken van de **varkenskwekerij** op de faculteit zijn fier dat ze ons hun varkens kunnen tonen. In februari van dit jaar was er in de stad namelijk varkenspest uitgebroken. Door voorzorgsmaatregelen te treffen en door extra hygiëne zijn de varkenshoeders van de faculteit erin geslaagd de pest buiten te houden. De faculteit en het onder-

zoeksterrein in Masako zijn praktisch de enige plaatsen in de stad waar de varkens de pest overleefd hebben.

De varkenspest betekende een groot verlies voor vele inwoners van Kisangani. Vele mensen hadden varkens, sommigen hadden er zelfs 10 tot 15. In augustus was de epidemie blijkbaar voorbij. Alhoewel er volop gekweekt wordt kan de faculteit niet voldoen aan de vraag naar biggen.

In **Masako** is er nog primair regenwoud. Het gebouw dat door de Faculté des Sciences gerestaureerd is dient als slaappleaats voor studenten, assistenten en professoren wanneer zij verscheidene dagen op onderzoek zijn in het woud. Op de weg naar Masako stond in 2002 een gebouwtje van een **lagere school**. Gebouw is een groot woord voor de stokken

waarop enkele bananenbladeren lagen. De banken waren stokjes met een plankje op. In 2005 is het schooltje afgebrand. Door de inspanningen van de mensen van de Faculté des Sciences heeft de BTC (Belgisch Technisch Coöperatie) de gelden voor een stenen schooltje gegeven. Het zijn **3 leslokalen** met houten banken en een schoolbord. De speelplaats moet nog aangelegd worden en er zijn nog geen toiletten. Waar zullen ze het geld daarvoor weer vinden, denkt u ?

Het geld van Flo (een meisje van 16 jaar dat geld voor Kisangani als verjaardagscadeau vroeg) heb ik aan het schooltje van Masako mogen geven, het zal hier zeker een goede bestemming krijgen.

In **Ngene Ngene** zijn grote visvijvers en in **Djubu Djubu** doet men aan 'rizipiscicultuur', dit wil

zeggen dat in vijvers naast de kweek van vissen ook rijst wordt geteeld. Deze twee plaatsen waren in 2002 al indrukwekkend en prachtig, en ze zijn dat nog steeds. Deze proefterreinen dienen als voorbeeld voor de bevolking. De faculteit zoekt momenteel naar methoden om de werking meer rendabel te maken zodat de opbrengst kan gebruikt worden om andere delen van het project te helpen financieren.

Tussen Ngene Ngene en Masako heeft **Aloïs** vijvers aangelegd naar het voorbeeld van de Faculté des Sciences. In 2005 waren deze vijvers juist klaar. Momenteel werkt Aloïs met 12 mensen. Hij kweekt vis, teelt groenten en ananas. Er lagen honderden ananasscheuten klaar om te verkopen. Was er een goede weginfrastuctuur dan zou het vervoer veel efficiënter kunnen verlopen.

Het bezoek aan **Ile Mbiye** was te kort. Er werd die dag regen verwacht en de mensen van de faculteit wilden niet dat we tijdens een tropische regen op een prauw op de Kongo-stroom zouden zitten (alhoewel dat zeker een unieke ervaring zou zijn). Wat me op Ile Mbiye opviel was dat ook de ‘tweede generatie’ van de mensen van de faculteit enthousiast zijn en goed samenwerken met de plaatselijke bevolking. Het gesprek tussen de afgevaardigde van de faculteit en het oude dorpshoofd werd in het Swahili gevoerd (dus voor mij onverstaaanbaar) maar je zag dat het intens was. Het ging over de werkorganisatie en werkplanning.

De steun van de vzw Kisangani aan de projecten heeft als uiteindelijke doel de **vulgarisatie**. Een voorbeeld zijn voor de bevolking

in de hoop dat het voorbeeld gevolgd wordt. Het bezoek aan het dorp Maleke toonde (nogmaals) dat het opzet slaagt (zoals ook het voorbeeld van Aloïs hierboven). De dorpsbewoners hebben gezamenlijk visvijvers uitgegraven. De vijvers liggen aan een riviertje en hebben elk een aanden afvoerkanaaltje. De mensen wisten dat er nog één en ander moest verbeterd worden. Ze vroegen technische en financiële steun aan de faculteit.

Denis, een inwoner van Maleke, is drie jaar geleden begonnen met het aanleggen van vijvers. Hij heeft er momenteel reeds vijf en was een zesde aan het uitgraven. De totale oppervlakte van de vijvers is ongeveer 40 op 70 meter. Hij kweekt tilapia en clarias. Hij teelt taro, een groente die in het water geplant wordt. En daarnaast heeft hij ook eenden. De-

nis is een veelbelovende actieve man.

De Faculté des Sciences werkt sedert drie jaar samen met de lagere school van **Batiamaduka**. Het is de bedoeling om kinderen van jongsaf te leren om dieren te kweken en groenten en fruit te telen. In 2005 was hier één groot veld dat, naar mijn mening, weinig uitnodigend was voor kleine kinderen om te helpen. In twee jaar is hier veel veranderd. Nu is er structuur gebracht in het grote terrein en ook de werkwijze verloopt gestructureerd. Elke klas is verantwoordelijk voor een deel van het veld en elke week werkt de klas twee uren op dat veldje. De ouders worden ingeschakeld

om de veldjes te helpen aanleggen. Het was vakantie op het moment van ons bezoek, dus met de kinderen hebben we niet kunnen praten. Maar de medewerkers van de Faculté des Sciences waren enthousiast. Wat hier gerealiseerd wordt is echt fantastisch en bemoedigend.

In 2005 waren arbeiders bezig met de bouw van de klaslokalen, gebouwd en gefinancierd door de BTC. Nu zijn de klaslokalen al een jaar in gebruik. Momenteel worden varkenshokken afgewerkt, gebouwd en gefinancierd door het project, dit past in het geheel van de bedoeling van de Faculté des Sciences, want de mest van de varkens kan gebruikt worden voor de bemesting van de velden.

Ook hier in Batiamaduka zijn in februari de varkens gestorven aan de pest. En enkele weken voor ons bezoek zijn op een nacht de konijnen ‘aangevallen’ door grote mieren. Er werden 12 konijnen gedood, er bleven er nog slechts 3 over.

Dit betekent weer kosten om deze kweek terug op te starten.

Om maar te illustreren wat onze voorzitter steeds herhaalt: het project heeft niet de bedoeling

om zelfbedruipend te zijn en het zal dat ook nooit worden. Want zoals jullie waarschijnlijk al konden vermoeden is er in Kongo geen steun aan boeren of inwoners die getroffen zijn door (natuur)rampen.

Greet Boets

UW BESTELLINGEN

voor uw **wenskaarten** en **kalender(s)** plaatst u telefonisch, per e-mail of schriftelijk bij

Kisangani vzw
Bronstraat 31
3722 Kortesseem
Tel. 011 376580
Fax 011 377197
info@kisangani.be
<http://www.kisangani.be>

We leveren alles per post met een overschrijvingsformulier voor de betaling.

KALENDER 2008

Onze kalender van Kisangani!
De kalender 2008 bevat foto's van onze projecten in Kisangani. Iedere maand heeft een eigen blad. De kalender is in A4 formaat, tweetalig en in kleuren-druk. U kan hem kopen aan 10 € (plus verzendingskosten).

WENSKAARTEN

Onze wenskaarten zijn ontworpen door Kongolese kunstenaars.

Op de volgende pagina's ziet u onze wenskaarten afgebeeld.

KALENDER 2008

Verwerking van de besenpa

Januari

dag van de week	1	2
7	8	9
14	15	16
21	22	23
28	29	30

Kisangani vzw

Kisangani vzw <http://www.kisangani.be>

2008

Kisangani vzw, Bronstraat 31, 3722 Kortesseem, tel. 011 376580 fax 011 377197 e-mail info@kisangani.be
http://www.kisangani.be

Een lagere school te Masako: een droom van ADIKIS van- daag werkelijkheid geworden.

Volgens het Beleidsmatig Document over de Vermindering van de Armoede in de Democratische Republiek Kongo (DSRP, 2004) bedraagt het inkomen (PIB) te Kisangani 70 USD per hoofd per jaar. Het gaat dus over een stad met een zeer arme bevolking die in hachelijke omstandigheden leeft met een chronische voedselonzekerheid die 92% van de gezinnen treft. Deze grotendeels analfabete, weinig begeleide bevolking haalt 70% van zijn inkomsten uit de landbouw en de directe niet rationele ontginning van het woud met de niet te miskennen gevolgen voor het verdwijnen van dit woud en van zijn biodiversiteit.

ADIKIS vzw (Action pour le Développement Intégré de Kisangani) is ontstaan op initiatief van de professoren van de Faculteit Wetenschappen van de Universiteit van Kisangani (UNIKIS). Onder haar doelstellingen vinden we "de opvoeding", die één van de primordiale voorwaarden is bij

de ontwikkeling en in het bijzonder "de kennis en het rationeel duurzaam gebruik" van de natuurlijke rijkdommen van het woud. In deze zin wordt deze kennis uitgedragen als een uitzendplatform van de vele opgedane ervaringen van voorgaande projecten, zoals het Agroforestry 3H-project van de Rotary International en het L.U.C.-project van het VLIR-netwerk van H. Gevaerts. Zo ook, trachten we elk interessant resultaat te verspreiden, dat niet alleen een betere kennis van de biodiversiteit geeft, maar ook een rationeel duurzaam gebruik van de natuurlijke rijkdommen van het woud voor de vermindering van de armoede, zowel in de streek van Kisangani als van heel het centrale Kongolese bekken.

Masako en Ngene-Ngene (14 tot 20 Km op de oude baan naar Buta) vormen de terreinen waar de Faculté des Sciences van de Universiteit van Kisangani hun onderzoeksactiviteiten ontplooiën sinds 1970, maar op een meer intensieve wijze sinds 1997 met het LUC-project.

Aan de visvijvers en groenten- en fruitteelt ter plaatse werd een varkenskweek toegevoegd en zelfs koeien. Een verblijfplaats bij het Woudreservaat van Masako voor onderzoekers werd hersteld en uitgerust door ADIKIS, dank zij de financiële steun van de Belgische Technische Samenwerking (BTC).

Met de bekommernis van ADIKIS om op te voeden door middel van voorbeelden, werd een agrarisch dorp bedacht. Het gaat om een blijvend dorp gebouwd rond een bekken, waar landbouw, dierenkweek, rijst- en vissteelt samen geïntegreerd worden teneinde alle ingrediënten te recycleren. Zo komt een duurzame productie tot stand, die de levensomstandigheden van de inwoners verbetert. Een school en een gezondheidscentrum mogen niet ontbreken in een dergelijk sys-

teem.

Dit dorp komt stilaan tot stand door gerichte acties, en georiënteerd naar deze droom.

In de omgeving van Masako bestonden 2 scholen, ééntje op Km 11, het andere op Km 18. Ze hadden elk 2 elementaire jaren. Deze scholen waren gebouwd in onbestendig materiaal, wat voor gevolg had, dat een onverantwoorde dorpeling de school van km 11 in brand heeft gestoken. Ook was het zo dat de kleine kinderen uit de omgeving van Masako, die konden gaan leren, grote afstanden van 8 tot 20 km moesten afleggen om naar de stad te gaan. Vele kinderen bleven dus thuis en gingen niet naar school. Deze bevinding heeft ADIKIS ertoe gebracht om een school met 3 klassen met een dubbele bezetting in Masako te bouwen op km 13.

De BTC had positief geantwoord op onze vraag om de school te financieren in het kader van hun miniprojecten en heeft nog een grotere volledige lagere school gebouwd op km 18.

De bouwwerken werden begonnen in 2005 en waren voltooid in 2007, inbegrepen de uitrusting met banken. De 4 de september 2007 heeft de school de deuren open gezet voor 142 leerlingen. Een schoolhoofd werd benoemd en betaald door het Ministerie van lager, middelbaar en professioneel onderwijs. Indien je naar hem luistert blijkt hij een persoon te zijn die zich volledig wil geven voor zijn school die hij ten alle prijze zal moeten doen groeien. De overige benoemde leerkrachten wachten op hun inschrijving op de loonlijst.

Onlangs vormde een gift van één van de vrienden van ADIKIS de basis om te beginnen met sanitai-

re voorzieningen aan de school. Niettemin blijven er nog enkele problemen op te lossen. Het betreft het bureel van de directeur, ook didactisch materiaal, het organiseren van opvoedende activiteiten voor de leerlingen (tuinen, een boomgaard, een kleine dierenkweek voor de school en tusslotte het transport van de leerkrachten. Deze leerkrachten wonen meestal in de stad terwijl ze wel een middel zoeken om zich ter plaatse te vestigen., De oplossing voor de leerkrachten zal de fiets worden en ADIKIS zal de middelen moeten zoeken om hieraan tegemoet te komen, zonder de andere zorgen van de school te vergeten. De school heeft nog nood aan ondersteuning van al de leden en vrienden, fysisch en moreel.

Benoît Dhed'a Djailo
Benjamin Dudu Akaibe

Jacob, ongerepte blanke vrijgezel, ging eens gaan wandelen op de dagelijkse markt van zijn broessestadje en zag een Mama – Kongolese aansprektitel voor alle sympathieke, rondborstige dames – zitten achter een bergske bladeren en wou wel eens weten wat voor groente dat was. De Mama gaf veel uitleg over die bladeren – mangasa genaamd – afkomstig van een plant dat een bepaald soort bonen voortbrengt, dat ze heel lekker waren gestoofd met ajuin, enzovoort, enzovoort. Vele mama's kwamen erbij, prezen met veel bombarie en gelach de hem aangeboden groente de hemel in en Jacob liet zich verleiden en kocht er een portie van. Toen ie, naar huis toe, een Kongolese collega ontmoette en deze de mangasa opmerkte kreeg die ook last van zijn lachspieren en legde hij Jacob uit dat mangasa gekend was als de ideale groente voor zogende moeders omdat mangasa de melkproductie bevordert. Aangezien de Kongolese Mama's meestal één jaar, en soms

Mangasa

langer, hun boorlingen zogen stond mangasa dus regelmatig op hun menu. De reputatie van de mangasa werd nog verhoogd door het feit dat de mangasa tijdens het bereiden een witte, melkachtige stof afscheidde. Jacob vond het een goeie grap, liet de mangasa bereiden en at die groente in melksaus smake-lijk op. Of ie erna last had van zijn melkklieren laten wij aan de verbeelding van elke lezer over.

En zo doet borstvoeding me denken aan een buitenlandse niet-gouvernementele organisatie die een project opstartte om de Afrikaanse bevolking te leren hoe babyvoeding*** te maken van gewassen, groenten en fruit. Die NGO vond van zichzelf dat ze het uitstekend aanpakte door ter-plateitse geteelde maïs en dergelijke te gebruiken voor de vervaardiging van die babyvoeding want, geef toe, werken met de middelen van ter plekke is ook belangrijk. Maar toch, eenmaal de plaatselijke bevolking wist hoe het moest en de blanke ontwikkelingswerkers de fakkel aan hen doorgaven en terugkeerden

naar Blankenland,
stierf het project een stille dood.
En zo werd de mythe dat alles in
duigen valt eenmaal de blanken
weg zijn weer eens bewaarheid.
Tenminste zo dachten de blan-
ken.

Laten we eerlijk zijn: wie denkt
er nu aan babyvoeding maken in
een land waar de moeders min-
stens één jaar hun kinderen zo-
gen. Eenvoudig gezegd: start
geen project op die niet tegemoet
komt aan een reële behoefte van
de bevolking. Een reële behoefte,
das de eerste vereiste voor slaag-

kansen zodat een project over-
leeft en gedragen wordt door de
plaatselijke bevolking. Zoals bij-
voorbeeld ..... maar dat hoeft
ik jullie niet te vertellen.

Goeie ontwikkelingsprojecten,
die dus voldoen aan een plaatse-
lijke reële behoefte, moeten dus
kunnen functioneren met de
plaatselijke bevolking en met
middelen van ter plekke. Aldus
kan men goeie projecten mooi in
de verf zetten door het beschrij-
ven van projecten die etaleren
hoe het niet moet.

Zo heeft een “beschaafd land”
ooit Kisangani een electriciteits-
centrale*** geschonken werkend
op basis van mazout. Wie staat
nu stil bij het feit dat die – geld-
verslindende – mazout van elders
moet komen ..... en zo komt het
dat de electriciteit in Kisangani
nog altijd komt van de aloude
waterkrachtcentrale die werkt,
mits vele oplapwerken, dankzij
de Tshopo-rivier die daar gratis
voorbijkabbelt.

En zo staat een paar honderd km
verder een hospitaal*** ten prooi
aan de termieten die zich te plet-
ter vreten aan de Europese pre-
fab-materialen waarmee het hos-
pitaal werd opgebouwd en be-

schimmelen en roesten de elektrische karretjes, noodzakelijk om het hospitaal-eten warm te houden en dat in een land waar het de gewoonte is dat de zieken gevoed worden door hun familieleden die het voedsel van huis uit meebrengen naar het hospitaal.

“Voor elk probleem is er een oplossing die eenvoudig, klaar en onjuist is” zei journalist en sociaal criticus Mencken. Hier waren de oplossingen ingewikkeld, gecompliceerd en ook onjuist. Dan toch nog liever eenvoudige, klare en hopelijk juiste oplossingen.

Sorry, genoeg gepreekt, lees maar op de andere pagina's over goeie projecten die juiste oplossingen bieden.

Piet Duyck

*** Dat babyvoedingsproject, die electriciteitscentrale en dat hospitaal horen enkel thuis in “Absurdistan” en vergeten we dus stante pede maar het woord Absurdistan dekt ook andere, leuke absurditeiten als pittige hersenkronkels of (gewilde of niet) versprekingen, niet-alledaagse spitsvondigheden of dichterlijke bedenkingen.

Zou ons Boyoma-tijdschrift het aankunnen een rubriekje (“Absurdistan”) te sponsoren, in de zin van om absurditeiten en ook mentaal ludieke spitsvondigheden aan het woord laten, komende uit gelijk welke hoek, evengoed een Boyoma-lezer die iets “absurds en/of ludieks” meemaakte of een pittige spitsvondigheid las en het ons mededeelt (eventuele bron vermelden, aub).

Ik zou zo zeggen: in de kranten staat nooit: “Gisteren zijn 12.345 vliegtuigen opgestegen en die 12.345 vliegtuigen zijn allemaal veilig geland.” Maar als er eentje neerstort ...enzovoort ... Laten we de wereld eens een beetje anders bekijken, absurd maar met relativiseringsvermogen, positief denkend en vooral wat ludieker.

Dus, zoals het landbouwproject in Kisangani een concreet pro-

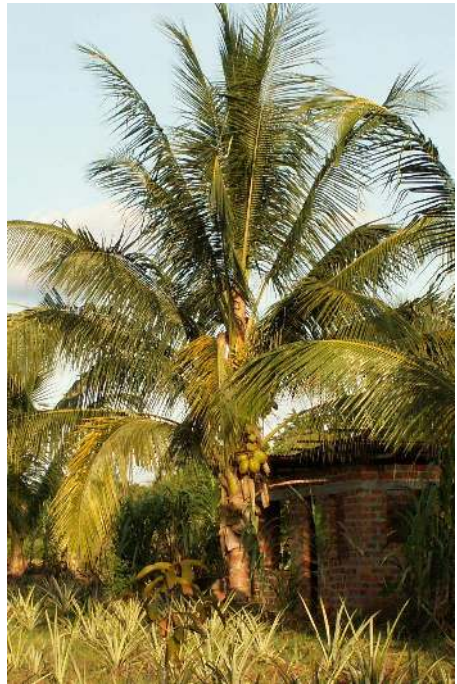
bleem positief aanpakt, zo willen wij de wereld ook positief bekijken maar dus ook met speelse (zelf)spot. En ook de lezers aan het woord laten. Sta ons evenwel toe dat we zelf mogen oordelen over de – eventueel ludieke – graad van absurditeit van wat men ons opstuurt voor we het fiat verlenen tot opname ervan in ons nieuw rubriekje: “Absurdistan” die bij deze ter wereld komt.

Absurdistan

- De primeur van Absurdistan komt terecht Rikkie De Raedt toe: Hij meldde ons dat een wester land een sporthal (geleverd en geplaatst) schonk aan een Afrikaans land bij de evenaar. Dit gebouw heeft een heel speciaal dak (die regelmatig bijgesteld moet worden) die in staat is een laag sneeuw (!!!) tot 4 meter dik (!!!) te torsen.

- Afrikanen bekijken Europa met Afrikaanse ogen en Europeanen bezien Afrika door een Europese bril. Striptekenaar Hergé liet in “Kuifje in Congo” de aapjes in een kokospalm de kokosnoten

plukken en ermee werpen. Jammer genoeg zagen die kokosnoten eruit zoals ze in Europa in de winkel verkocht worden tzt klein en rond want ontdaan van hun vezelig omhulsel en niet zoals ze in Afrika aan de kokospalmen groeien tzt ovalig als een rugbybal en minstens 2 à 3 maal groter dan de Brusselse collega’s.

- Jef, een kleurrijk personage in Kongo, had een passie voor slangen die hij ook regelmatig meenam tijdens zijn tochten.

Op een dag ging hij naar de bank in Isiro maar er was veel volk dat aanschoof aan de kassa's. Jef was een beetje gepresseerd, ging terug naar zijn camion, nam er een slang, legde ze rond zijn hals en stapte fluks de bank in. In een oogwenk vluchtte iedereen naar buiten en Jef stapte parmantig naar een kassa om bediend te worden. Jammer voor Jef maar achter de loketten waren ook alle bedienden gevluht en Jef was eerst verbaasd maar kreeg dan toch de slappe lach.

Ik heb er geen idee van of Hergé er zou kunnen mee lachen moest hij de eerste aflevering lezen van

onze nieuwe rubriek maar Jef zou dat dus zeker wel doen. Hartelijk welkom Rikkie, Westers land, Hergé, Jef en u en wij allen, in Absurdistan.

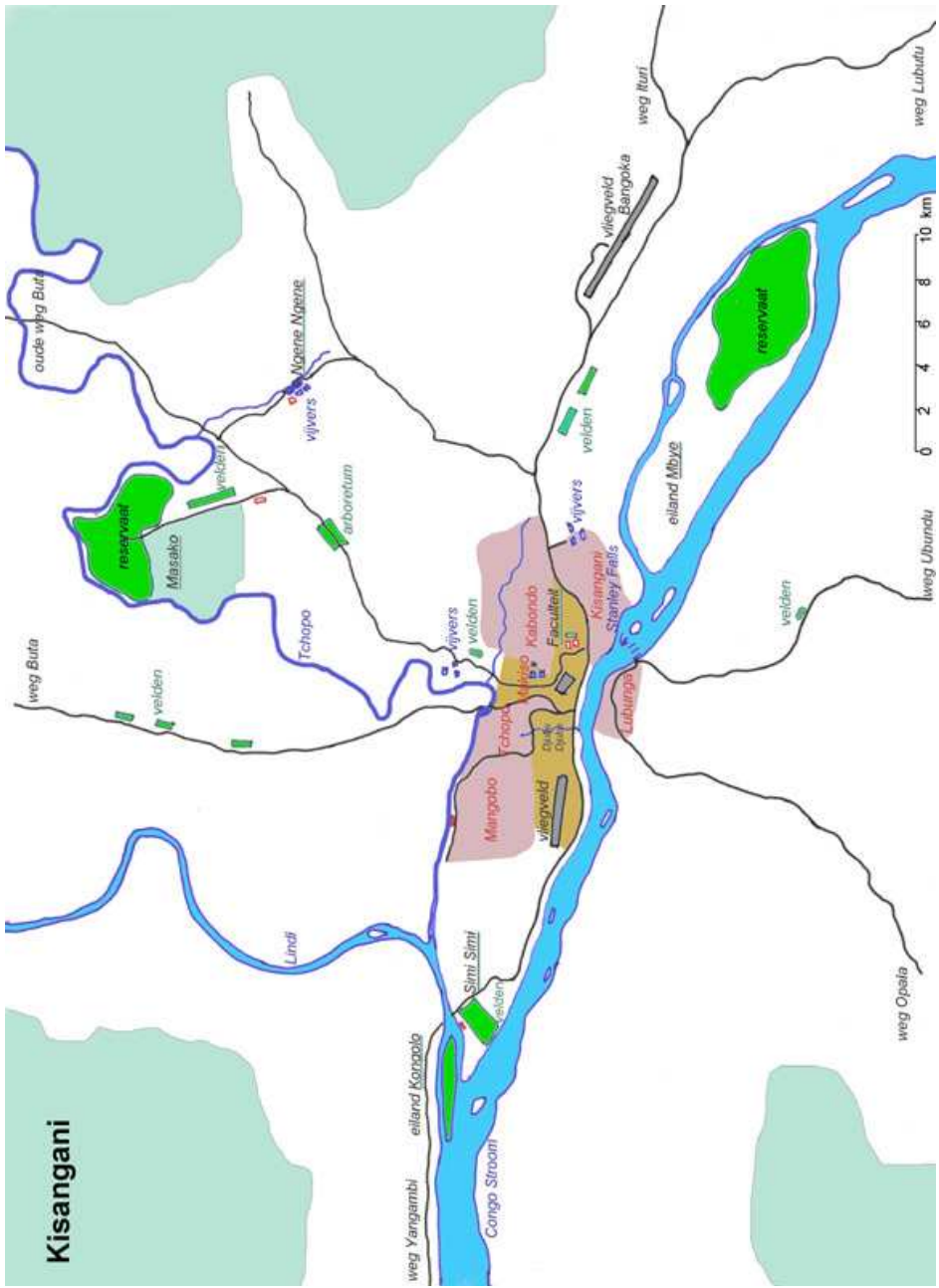
Geachte lezer, ooit ook iets absurds – waar ook ter wereld en erbuiten, vandaag of in een van de vorige eeuwen – meegemaakt, gelezen of gehoord, laat het ons weten.

Adres: Absurdistan, Kisangani-vzw, Bronstraat 31, B-3722 Kortesse

e-mail: info@kisangani.be

Piet Duyck

onze projecten in Kisangani krijgen steun van

VELE SCHENKERS

LEYSEN HUMANITAS

LOTUS BAKERIES sa

Rotary Club
BILZEN-
ALDEN BIESEN

Lions Club Hasselt

R.C. Asse

R.C. Lanaken-Maasland

R.C. Maaseik

R.C. Maasland-Lanklaar